ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

Any II - N.º 43

FIGUERES
26 Gener 1918

Preu: 10 céntims

Propagueu

En SANTIAGO MASÓ i VALENTÍ

com a candidat regionalista pel Districte de Vilademuls en les vinentes eleccions.

LES ENGUNIES D'UN CANDIDAT

Talment de la capsalera d'aquest escrit volander podríem fer-ne el magnífic títol d'una d'aquelles pel·lícules que entremig el seguiment de tràgiques i inversemblants aventures d'un film de sèries posen en els llavis de l'habitual espectador el pessigolleig d'una franca rialla. Mes com sia que jamai hem considerat que les nostres iniciatives tiressin pel camp de la cinematografia, és perçò que avancem als llegidors que no anem ara a desenrotllar un argument apropòsit per a un filmatge. I a fè, llegidor i amic, que si el nostre personatge es decantés per l'art cinematogràfic prompte aconseguiria una auriolant anomenada, ultrapassant la fama dels Max-Linder, per a arribar a la qual li serviria admirablement la seva elegància i el seu bell físic, anul·lant-se aleshores, al pes de nous llorers, la seva glòria d'ex-Diputat.

El senyor Lluis de Ballbé de Gallart, Diputat una vegada per obra i gràcia de les pressions governamentals i de l'esplendor del diner amb què s'enlluernen moltes vistes febles, havia acomplert la comanda que un Distrite de Catalunya va fer-li de representar-lo en Corts. La pròpia creença de que la seva gestió durant aquell temps havia resultat llargament profitosa per als seus representats, va fer que de nou el senyor de Ballbé es considerés amb prous mèrits per a optar altra vegada a l'acta de Diputat, per tal de continuar la seva *brillant* gestió, matitzada amb infinits passos de ball que en tots els envelats que s'alçaven en els pobles del seu districte havia seguit, coronats en cada un d'ells amb la gallarda compra de la toia que s'hi oferia.

El senyor de Ballbé de Gallart publicava un manifest exposant-hi les gestions fetes durant dos anys de càrrec, i en ell s'oblidava de continuar-hi la llista de saraus recorreguts, el nombre de toies comprades, i els cops que amb marcada desinvoltura havia portat el pendó en les processons solemnes de les Festes aconseguides. Segurament que la modèstia de l'elegant ex-Diputat li privava de ferne el recompte, i potser també perquè aleshores hauria ressaltat massa la buidor de la seva actuació on s'hi donava preferència al Diputat-espectacle per damunt la gestió del Diputat seriós que va al Parlament de l'Estat portant-hi el matís d'un pensament amb el qual encarrilar les solucions del problemes que pesen en el País.

Era una vegada que en el Parlament s'hi discutien els drets de la gloriosa llengua de Catalunya, defensats pels nostres amics. La polèmica creixia impetuosa, topant-s'hi els dos esperits. Vinguda l'hora de la votació, el senyor Ballbé fou un d'aquells Diputats catalans que no tingueren la valentia de defensar amb el seu vot els drets de la seva pròpia llengua, en renunciament de la parla mateixa que amb fingit interès ell empleava en la seva propaganda electoral.

Una altra vegada el mateix ex-Diputat feia mancament als principis de catolicisme dels elements que havien decidit la seva victòria, votant contra l'augment de consignació a la clerecia rural.

Aqueixes són les dues gestions de Parlament de l'ex-Diputat que ara torna a presentar-se fiat en els seus èxits anteriors; més d'una de les persones que pensen apoiar-lo les haurien de tenir presents.

Però el candidat senyor Ballbé aquesta vegada no les té totes,—com se diu vulgarment. I una mica d'engúnia contreu el rictus dels seus llavis, i un poc de temor és posat entre les seves il·lusions de nova victòria.

Molts dels factors que en l'altra elecció determinaren el seu triomf, damunt els quals únicament va basar la seva sobtada aparició en les lluites de la nostra comarca, hauran fallit aquesta vegada per al senyor Ballbé i per a tot candidat que d'ells se refiés. Actualment les portes dels Governs Civils són tancades als candidats exòtics, i és endebades reclamar-hi un poc de pressió sobre els electors massa independents. I és perçò que avui li cal al senyor Ballbé enginyar-se més i més en cercar en cada lloc nous mirallets per a caçar vots, prometent ací i allà coses fantàstiques sortides en creació d'entremig les engúnies del seu temor de perdre.

Els electors de Vilademuls sabran descobrir l'engany de les promeses barroeres i repetides, i valoraran amb els seus sufragis la personalitat dels homes que avui els demanen la seva representació en Corts, destriant ben bé d'uns i altres el seu valer personal i la seva significació en el camp de les idees i en l'ordre de la direcció de l'Estat.

Ni els Districtes electorals ni els vots han d'ésser hereditaris.

Avui els electors de Vilademuls no poden votar el candidat madrileny senyor Canalejas, qui no sabria identificar-se amb el pensament dels seus representats, ja que ni tan sols entén la seva llengua.

Responsabilitat

Es en va cercar en l'història contemporània d'Espanya moments més apropòsit per a realitzar una fonda renovació política que signifiqui un redreçament de les energies somortes envers una vida de llibertat i compenetració de les diverses nacionalitats hispàniques.

Arreu l'esperit de ciutadania es manifesta poixant i aconortador com si les traves ignominioses del caciquisme fossin per sempre desaparegudes produint-se per primera volta en molts indrets una veritable corrent d'opinió.

I mentres la voluntat catalana va recorreguent l'Espanya oferint a les altres terres l'exemple del seu despertar, estimulant-les per tal de aconseguir el seu apoi en l'obra de reconstitució imposada, seria un mancament no posar-hi per part nostra l'esforç necessari a fi de que en el moment oportú es manifesti el voler d'aquesta terra d'acord amb les solucions predicades pels homes nacionalistes.

No són permeses inhibicions en la actual lluita doncs per a tothom hi ha un lloc que deu ocupar si vol complir amb els deures que imposa la ciutadania i ha de pensar tot elector que el seu esforç pot ésser decissiu per la victòria; penseu en la responsabilitat que ens pertocaria en el cas de que per la nostra perniciosa influència o per una peresa manyaga deixéssim que homes sense cap ideal i moguts només per afanys inconfessables obtinguessin altra volta la representació de gent catalana. Solament els fervents admiradors de una Catalunya rica i plena han de merèixer la confiança de la catalana gent de l'Empordà.

L'ex-Diputat sarauista

Ens ha arribat a les mans el manifest que ha dirigit als electors de Vilademuls el novament candidat pel districte, En Lluis Ballbé de Gallart, anomenant-se ara lliberal autonomista, quan en les altres eleccions s'anomenava lliberal a seques, i com es titularia republicà o jaumí si d'això en vingués el triomf.

El dit manifest, redactat a base d'una bàrbara sintaxi i ortografia catalana, és una cosa que farà molta gràcia als electors de Vilademuls, car no és cosa de pendre's seriosament la forma i manera en què s'explica el senyor Ballbé, tergiversant-ho tot a la mida del seu gust, sense tenir en compte que no hi ha ningú més apropòsit com els mateixos electors per a estar al corrent de totes les coses que han passat en el seu districte de dos anys ençà.

El senyor Ballbé creu saber interpretar els desitjos del districte (el major desig del districte fóra que no es presentés) i es posa com si fos el pare dels seus electors, que ha vetllat pels seus interessos i no ha aconseguit només que millores.

Com a petit exordi a l'explicació de la seva actitud durant la última legislatu-